

y deixadesa havia obtingut que's tingués un fals y fatal concepte de la perfecció y santedat: arrivaves a creurer que la virtut era com una dignitat a qui la gent del poble no devia aspirar, qu'era patrimoni de la aristocràcia formada per la gent de carrera eclesiàstica y religiosa; de modo, que el poble enfeynat en les coses de la terra no devia ni tant sols tenir la presumpció de semblarse a élles. D'aquí se seguiren la perdua insensible de les costums, la poca freqüència dels Sagraments, l'allunyament de l'Església y l'indiferència religiosa, a que arrivà la tretsena centuria.

Contra semblant aberració s'havia alsat forta campanya, que en el final del sigle XII arrivà a extendrers poderosament fins al punt de formar o instituir una especie de Lliga que predicava la idea contraria y exposava els medis pera convencer al poble de que també éll podia adquirir la santedat; que la Lley del Evangeli era pera tothom de bona voluntat. Ab tot, fos per lo arrelat d'aytal error, o millor, per que no era arrivada l' hora de la Divina Providencia, no se sab que aquella Lliga obtingués gayres falaguers resultats.

Aquets estavan reservats a nostre Seráfich Pare St. Francesch que 'ls lográ ab l'institució de sa Tercera Ordre, destinada a tota classe de persones, y basada únicament en l'observancia de la Lley Evangélica. El poble qu' admirava y volia semblant doctrina, pero que no arrivava a convencers per vells prejudicis de que fos verdadera, al véurerla acceptada, perfeccionada, en quasi tots els punts, per aquell Sant que ja era l' admiració del seu sigle y per sos fills qu' omplían tota la terra y s'havia fet respectar y estimar de tothom, prompte se decidí, y com un afalagat en son instint y bon desitj, se sentí animós pera la virtut de que se l'havia tingut allunyat y a no tardar gayre com immensa onada entrà en la Tercera Ordre, invadint com a fills de Francesch tot lo mon.

FR. JORDI DE MONTSERRAT,
O. M. Cap.

